

rugăciunea, și multă bucurie. Și după cum adunarea mare de nori întunecă la început văzduhul, dar, după ce norii își scutură toată ploaia, văzduhul ajunge mai liniștit și mai frumos, tot așa și tristețea: atâta vreme cât se învâрте înlăuntrul nostru, ne întunecă mintea; dar când se împrăștie și iese afară prin cuvintele rugăciunii și prin lacrimile care însoțesc rugăciunea, atunci vine în suflet mare bucurie, căci ajutorul lui Dumnezeu se lasă ca o rază peste mintea celui ce se roagă.

Dar ce dezvinovățire zadarnică aduc cei mai mulți? „Nu mai am un pic de îndrăznire înaintea lui Dumnezeu”, spun ei. „Atât îmi este rușine de mine și de faptele mele, că nici nu pot deschide gura!” Satanică e evlavie aceasta! De fapt, acestea sunt pricini ca să duci mai departe o

viață plină de păcate. Diavolul vrea să-ți închidă ușile ducerii tale la Dumnezeu!

Spui că n-ai nici un pic de îndrăznire înaintea lui Dumnezeu? Mare îți este îndrăznirea, mare îți este folosul să crezi că n-ai îndrăznire, după cum e cea mai mare nerușinare și osândă să crezi că ai îndrăznire. Chiar de-ai avea multe fapte bune, chiar dacă nu te-ai simți cu nimic pe cuget, dar dacă socoți că ai îndrăznire înaintea lui Dumnezeu, ai pierdut tot folosul rugăciunii! Dimpotrivă, de-ai avea pe cuget mii și mii de poveri de păcate, dar dacă ești convins că ești cel din urmă dintre toți, vei avea mare îndrăznire înaintea lui Dumnezeu.

Sursa: **Sfântul Ioan Gură de Aur**, *Cuvântări împotriva anomeilor. Către iudei*, Editura I.B.M.O.R., București, 2007

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 30 ianuarie	07:00	Utenia și Sfânta Liturghie → Sfinții Trei Ierarhi
Marți 31 ianuarie	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 1 februarie	18:00	Vecernia și Litia
Joi 2 februarie	07:00	Utenia și Sfânta Liturghie → Întâmpinarea Domnului
Duminică 5 februarie	08:00	Utenia și Sfânta Liturghie Ap. II Timotei 3, 10-15; Ev. Luca 18, 10-14; glas. 1, voscr. 1 → Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București



BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Când Îl pui pe Hristos hrană și pază vieții tale, optimismul și nădejdea cea bună sălășluiesc în tine.” – Sfântul Iacov Tsalikis

Nr. 472 / 29 ianuarie 2023



SĂ NU-ȚI PIERZI CURAJUL DACĂ NU ȚI SE VA ÎMPLINI ÎNDATĂ CEREREA

Așadar – va spune cineva – ce nevoie are Dumnezeu de cererea noastră? Nu știe El de ce avem trebuință? Deci, ce nevoie este de cerere? Dumnezeu cunoaște, într-adevăr, ceea ce ne trebuie și ne procură din belșug toate bunurile materiale, spre a ne bucura de ele, și, fiindcă este bun, plouă și peste cei buni și peste cei nedrepti și face să răsară soarele Său și peste cei răi și peste cei buni, și înainte ca să le cerem noi; totuși, credința și faptele virtuții și împărăția cerurilor nu le vei primi dacă nu le vei cere cu osteneală și cu multă stăruință.

Pentru că se cuvine ca mai întâi să le dorești și după aceea să le ceri în mod sincer, cu credință și răbdare, oferind toate puterile tale, și în nici un caz să nu fii acuzat de

SFÂNTUL
VASILE CEL MARE

330 - 379

conștiința proprie ca cerând fie cu neglijență, fie cu lenevie; și atunci vei primi când va vrea Domnul, pentru că El știe mai bine cele ce-i sunt de folos omului. Și poate pentru aceasta amână să împlinească cererea ta, gândind la sânguința ta către El și ca să cunoști ce importanță are darul lui Dumnezeu și să păzești cu frică ce ți s-a dat. Pentru că orice dobândește cineva cu trudă multă, se îngrijește că să-l păzească, pentru ca nu cumva, pierzându-l, să piardă astfel și osteneala lui mare și, disprețuind darul lui Dumnezeu, să devină nevrednic de viața veșnică. Căci ce ar fi folosit Solomon dacă ar fi luat cu ușurință darul înțelepciunii și l-ar fi pierdut?

Așadar, să nu-ți pierzi curajul dacă nu ți se va împlini îndată cererea ta. Căci dacă Stăpânul cel bun ar ști că, primind îndată darul, nu-l vei pierde, ar fi gata să ți-l procure chiar înainte de a-l cere. Acum, însă, procedează așa (amână) din grijă față de tine. Căci dacă cel care a primit un talant și l-a păstrat întreg a fost condamnat pentru că n-a câștigat nimic cu el, cu cât mai mult va fi pedepsit cel care l-a pierdut. Știind acestea, că mai curând sau mai târziu o să primim (totuși), să rămânem mereu mulțumitori Domnului, pentru că toate câte le face Stăpânul, pentru

mântuirea noastră le rânduiește; numai să nu ne descurajăm și să nu încetăm să cerem. Căci pentru aceasta a spus Domnul parabola despre văduvă, care cu perseverența ei l-a înduplecat pe judecătorul nedrept; pentru ca și noi, prin stăruința necurmată, să primim cele cerute de noi. Căci prin aceasta se vedește și credința, și dragostea noastră față de Dumnezeu, când, și fără să se împlinească îndată cererea noastră, continuăm să-l mulțumim.

Așadar, să-l mulțumim fără încetare, ca să ne învrednicim să dobândim bunurile Lui veșnice, pentru că Lui I se cuvine mărirea în vecii vecilor. Amin.

Sursa: manastireasuruceni.md

SFÂNTUL GRIGORIE TEOLOGUL

329 - 390

CINE VA RĂMÂNE NEPĂSĂTOR FAȚĂ DE CELE TRECĂTOARE ȘI VA LUA AMINTE LA CELE VEȘNICE?

Să nu se laude cel îngâmfat cu slava sa, nici cel vânjos cu sănătatea sa, nici cel frumos cu frumusețea sa, nici cel tânăr cu tinerețile lui, pe scurt, cu nimic din toate câte sunt de laudă în lumea aceasta și provoacă mândrie. Deci, cel care se laudă, numai în acestea să se laude:

că Îl cunoaște și-L caută pe Dumnezeu, că suferă cu cel care suferă, și-și pune nădejdlile lui în bunurile viitoare. Pentru că bunurile de acum sunt curgătoare și trecătoare, se mișcă permanent și trec de la unul la altul, precum mingea pe terenul de fotbal. Și nu este nimic mai sigur pentru cel care le deține, decât că le va pierde odată cu trecerea timpului, sau din invidie. Dimpotrivă, cele viitoare sunt statornice și permanente, niciodată nu se pierd, nu trec de la unul la altul, nu înșală nădejdlile celor care se încred în ele. „Cine este înțeleptul, ca să le priceapă pe acestea?” (Osea 14, 10).

Cine va rămâne nepăsător față de cele trecătoare și va lua aminte la cele veșnice? Cine se va gândi că acelea de acum vor trece? Cine va cugeta că acelea așteptate vor rămâne? Cine le va separa pe cele adevărate de cele părelnice, ca să urmeze celor dintâi și să le disprețuiască pe cele din urmă? Cine va face deosebirea între șederea pământească și petrecerea cerească, între locuință și cele de lângă casă, între întuneric și lumină, între noroiul adâncului și pământul sfânt, între trup și duh, între Dumnezeu și diavolul stăpânitor al lumii, între umbra morții și viața veșnică? Cine va răscumpăra cu cele de acum viitorul, cu bogăția stricăcioasă, nestricăciunea, cu cele văzute pe Cel nevăzut? Deci, fericit este cel care le va deosebi pe

acestea, cel care va despărți cu sabia Cuvântului ceea ce este bun de ceea ce este rău, căci se va înălța cu inima, așa cum spune undeva profetul David (Psalmi 83) că va alerga departe, din toate puterile lui, de valea aceasta a durerii, va urmări bunurile care se găsesc în cer, se va răstigni pentru lume împreună cu Hristos, va învia împreună cu El, va urca în corturile cerești împreună cu Acela, și se va face moștenitor al vieții celei adevărate, care nu se schimbă niciodată.

Sursa: *Glasul Sfinților Părinți*, Editura Egumenița, 2008

SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR

347 - 407

AMINTIREA PĂCATELOR FACE SUFLETUL SĂ PRIVEGHEZE

Să ne încălzim cugetul, să ne apăsăm sufletul cu amintirea păcatelor; să ni-l apăsăm nu ca să ni-l chinuim, ci ca să-l facem să fim auziți, să-l facem să privegheze și să fie treaz, ca să atingă înseși cerurile. Nimic nu izgonește atât de mult trândăveală și nepăsarea ca durerea și necazul, când adună din toate părțile mintea și o întorc spre ea însăși. Cel ce se necăjește așa și se roagă așa va putea face să se sălășluiască în sufletul său, odată cu